

Jesus er oppstanden!

Av Ludvig Hope - "[Bibelsk Tro 2/2015](#)"

"I søker Jesus fra Nasaret, den korsfestede; han er oppstanden, han er ikke her; se der er stedet hvor de la han"

(Mark 16,6).

Langfredag lå mørket tungt og uhyggelig som døden over verden. Da livets høvding ga opp ånden, da ble det mørkt.

Men påskemorgen rinner klar, sterk og evig. Livets dag bryter natten. Mørket må bort, og den nye tid som aldri mer kan synke mot kveld og mot død, er kommet til oss. Det som nå er gjort av ham som fra evige tider lovet å være vår redningsmann, kan aldri synke i grus. Det han tok bort og det han har vunnet – alt har gått med seier gjennom satans fristelser, gjennom Guds hellige og rettferdige krav og gjennom dødens og helvedes ild. Det nye Paradis har åpnet sine porter for Adams ætt, livets tre står med modne frukter til dødens barn, og hvem som vil kan ete og leve, evig frigjort fra synden.

Påskemorgen! – du livssol som stiger opp over en jord i dødens skygger. Du ga oss utgang fra døden, du ga oss livet! Påskemorgen stiger et menneske ut av sin grav for aldri mer å legges ned i den igjen. Påskemorgen møter døden sin overmann. Gjennom den åpne grav og den levende Jesus roper himmelen til oss, at Guds sønn tok synden bort ved sitt offer.

Påskemorgen! – du er livets evige dag over dødens barn.

Kan du tro noe så stort uten å gripes av hellig glede?

Å prektig morgenglans,
som overgår all sans!
Guds sønn, vår sol, er oppe,
og gjennom dødens troppe
har fektet seg med ære,
hans navn velsignet være!

(*"Syng for Herren"* nr. 570 vers 2) (Fra *"Et ord i dag"* 16. april. AS Lunde & Co's Forlag 1962)

2. KORSORD

Af Hans Erik Nissen - "DET ER FULDBRAGT"

DA JESUS SÅ SIN MOR

Maria fulgte ham til det sidste. Hun havde flere børn, men ét barn adskilte sig fra de andre. Han var ikke alene hendes søn. Han var Gud. Han var hendes frelser.

Da hun og Josef bragte Jesus op i templet, for at han skulle omskæres, sagde Simeon nogle ord, der må have rystet hende. Han talte om et sværd, der skulle gennemtrænge hendes sjæl. Hvad betød denne profeti? Her ved korset var hun ikke længere i tvivl. Sværdet havde nået hende. Hun mærkede dets spids i det inderste af sin sjæl.

Naglet til korset så Jesus en kvinde, der ligesom han selv led ubeskriveligt. Men han så også en kvinde, der havde fundet nåde for Gud. Det var hende, Elisabeth havde kaldt den velsignede blandt kvinder. Den Højestes kraft overskyggede hende. Hun havde født Guds søn og lagt ham til sit bryst.

Også i dit liv er spændvidden stor mellem glæde og fryd på den ene side og nød og lidelse på den anden. Det, der binder dit liv sammen, er Guds kraft, der fuldkommes i magtesløshed. Kraften er i forsoningen. Jesus så hende, og hun så ham udgyde sit blod for hende. Det lader han også dig se,

når det bliver så mørkt, at du i din fortvivlelse ikke kan se nogen vej frem.

VED SIDEN AF HENDE DEN DISCIPEL, HAN ELSKEDE

Der var én ved Marias side i hendes livs sværeste timer.

Johannes stod ved korset Han måtte følge Jesus til det sidste. Uanset hvad det kunne komme til at koste, tvang kærligheden ham til at være dér. Men det er heller ikke tilfældigt, at Johannes står ved siden af Maria. Hun var hans medmenneske, ja, en medkristen i nød.

Jesus elskede Johannes. Når Johannes elskede Jesus, var det, fordi Jesus elskede ham først. Jesu kærlighed til ham førte så igen til, at han også elskede dem, der hørte Jesus til, og det gjorde Maria. Også for Johannes har smerten været stærk, men den fik ham ikke til at lukke sit hjerte. Tværtimod, den åbnede hans øjne for et medmenneske, der havde det på samme måde som han selv. Det er ikke sikkert, han magtede at sige noget til hende, men han vidste, hvor hans plads var, og så havde den korsfæstede noget at sige til dem begge.

Også i dit liv er der nogle, du skal stille dig ved siden af. Det er svært at stå der, men kender du din egen hjælpeløshed, bliver du til hjælp. Ord kan synes fattige, men det er de ikke, når du rækker de ord videre, der blev talt fra korset. Det er ord, der bærer og knytter sammen.

(Hans Erik Nissen - "DET ER FULDBRAGT" Shafan 30-03-15)

Påskehymne

Av Karl Marthinussen - "[Bibelsk Tro 2/2015](#)"

1. Jeg jubler mot morgenens gylne gry: oppstanden er Jesus, min Herre. Han lever, han lever, - All verden blir ny, et tonende kor til hans ære. Han lever, han lever. Så er det dog sant at dødsrikets fyrste og krefter han bandt. Vår synd har han sonet, vår gjeld er betalt, til frihet han kjøpte oss selv og vårt alt.	3. Jeg jubler mott havet, mot skoger og fjell: oppstanden er Jesus av døde; og med i sin klippegrav langfredags kveld han tok alle syndene røde. Han lever, han lever. Så er det dog sant, han skjenker meg Ånden, forsoningens pant. I ham vil jeg elske det liv han meg gav, med ham skal jeg oppstå av dødsmørkets grav.
2. Jeg jubler mot dagen som rinner i øst: oppstanden er Jesus av graven. Med solen den stiger med lys og med trøst, det suser av vår gjennom haven. Han lever, han lever. Så er det dog sant at veien og livet i Kristus vi fant, at himlen er åpen og jernteppet brutt, vår trelldom og fangetid – nå er den slutt.	4. Jeg jubler mot himlen, dens bunnløse blå: oppstanden er Kristus, min broder. Vi løfter vårt hode, med ham kan vi gå på hav, gjennom brusende floder. Han lever, han lever, så er det dog sant at over forkrenkeligheten han vant. Vi skimter den gjenskapte himmel og jord, hvor døden er borte og livet kun gror.
(Fra "Forventning og vår" av Karl Marthinussen, Nomi Forlag)	